BEZPODMIENEČNE CHCEM…

284/2007 www.inky.sk 27. 3. 2007

Moc bezpodmienečného – prečo práve Hitler? – dopad na bežný život – po čom túži Slovák najviac zo všetkého? – priemet do kresťanstva – obrátenie ako výmena bezpodmienečného – vďaka Ježišovi stále ťažké, ale už možné – tajomstvo formalizmu

Minule som na internete narazil na dve zaujímavé štúdie od Mariána Šarköziho. Hovorí v nich o „moci bezpodmienečného“. Píše: „*Nemecko 30tych rokov bolo plné slušných ľudí ako my, túžiacich po spokojnom živote, šťastných rodinách, materiálnom blahobyte, kultúre a iných normálnych veciach. O následnom osude nemeckého národa však tieto túžby nič nevypovedajú. O osude národov a spoločností totiž vypovedá len to, po čom túžia bezpodmienečne. Všetky ostatné túžby budú vždy nakoniec obetované ukojeniu túžby bezpodmienečnej – to je základ pre kvalitnú veštbu. Oným bezpodmienečným bola túžba po veľkom Nemecku. Nemecké deti ju desaťročia a storočia sali spolu s materským mliekom. Tvorila pojítko duše vysokoškolského profesora s posledným lumpenproletárom.*“ A tak národ dal zelenú Hitlerovi – pretože on túto „bezpodmienečnú túžbu“ stelesňoval. A išiel za svojim Vodcom aj vtedy, keď musel tejto túžbe obetovať ostatné (nie bezpodmienečné) túžby, napríklad po mieri, bezpečí, blahobyte… Náš život neutvára to, po čom túžime. **Náš život utvára to, po čom túžime *bezpodmienečne*, najviac zo všetkého**. Tomu totiž potom obetujeme to ostatné, ak sa to javí byť potrebným… „*Islamský svet dneška je plný slušných ľudí túžiacich po pokojnom živote... Mladí ľudia sedia v kaviarničkach a preberajú nesmrteľnosť chrústa, zaoberajú sa moderným umením, čítajú Kunderu a smejú sa zo svojho pološialeného prezidenta. Imámovia im lezú na city a najviac ich serú teroristickí radikáli, ktorí im znepríjemňujú život ešte viac ako amíkom. Podobne cítia milióny obyčajných moslimov. Lenže... tieto túžby a pocity o ich budúcom osude nič nevypovedajú, pretože o osude národov a spoločností vypovedá len to, po čom túžia bezpodmienečne alebo to, čomu sú pripravení bezpodmienečne vzdorovať... Preto sa Bush zmýlil, keď chcel v Iraku tiež plnom normálnych ľudí, nastoliť demokraciu ignorujúc moc bezpodmienečného. Bezpodmienečné ako neviditeľná čierna diera, ktorá mení dráhy hviezd robí škrt cez rozpočet ekonomickým filozofom. Ľudia konajúci pod imperatívom bezpodmienečného ignorujú logiku, aj „vlastný prospech*.“ pokračuje Šarközi a opisuje tak dopad tohto princípu na reálny život.

Po čom asi tak túži priemerný Slovák? Po „Veľkom Slovensku“? Asi ťažko… Spravidla je naša „bezpodmienečná túžba“ prozaickejšia: „mať sa dobre“. Tomu dokážeme obetovať a podriadiť všetko. Dokážeme kradnúť, drieť, poniektorí zabíjať, podplácať, volíme hocijakého „führera“ bez ohľadu na všetko, len ak sľúbi viac peňazí a nakreslí na stenu víziu „nového Švajčiarska“ pod Tatrami. Naozaj, v okamihu, keď si toto uvedomíme, máme kľúč ku všetkému: od obdivuhodnej absencie pocitu zodpovednosti voči zvyšku sveta až po obraty a piruety politiky…

Samozrejme, prejavuje sa to aj v kresťanstve. Pre 99% Slovákov kresťanstvo nie je ani zďaleka „bezpodmienečná priorita“. Kresťanstvo je dobré ako prostriedok na to, aby sa človek „mal lepšie“, slúži tomu skutočne „bezpodmienečnému“ snu a túžbe bežného človeka. Rozdiel medzi „horlivými“, „praktizujúcimi“ a „laxnými“ katolíkmi by sa dal z tohto pohľadu vyjadriť aj ako stupeň dôvery v to, že práve modlenie sa a chodenie do kostola je tá najlepšia cesta k tomu byť bohatý a zdravý…

Ježišovi bolo toto všetko úplne jasné. Stačí si pripomenúť Jeho slová: „*Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo*.“ (Lk 9,62). Alebo: „*44 Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi. 45 Nebeské kráľovstvo sa podobá aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. 46 Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má, a kúpi ju.*“ (Mt 13,44–46). Ježiš jasne poznal význam „bezpodmienečného“.

Podľa Ježiša obrátenie spočíva v tom, že sa zmení naša „bezpodmienečná túžba“. „*Málokedy sa stane, že jedna bezpodmienečná túžba nahradí druhú v rámci života jedného človeka. Je to príliš podstatná zmena a je otázne, či vôbec a nakoľko je v našej moci,*“ hovorí Šarközi. Má pravdu. Preto Ježiš dáva na takýto krok mocné dôvody: veľkú, oslnivú a ohromujúcu zvesť o zbožštení. Dôkaz na kríži. Znamenia a zázraky, ktoré zvesť potvrdzovali vtedy a potvrdzujú až doteraz. A hlavne dar Ducha, svoju milosť. Napriek tomu ostáva krok obrátenia stále ťažký. Ale uskutočniteľný. To je dôležité! O náročnosti obrátenia sa zakrátko presvedčil už Pavol v Korinte, keď zistil, že mnohí kresťania túžia po Kristovi – ale nie bezpodmienečne. Odvtedy to zažívame neprestajne. Narážame na spústu „kresťanov“, ktorí si Krista vážia, modlia sa, chodia do kostola, pomáhajú si navzájom (občas) – ale nemajú odvahu nastúpiť cestu s Ježišom. Ich „bezpodmienečné“ totiž stále leží na zemi v podobe peňazí, blahobytu,… Ježišovo „bezpodmienečné“ leží v Nebi. Tam vedie Jeho cesta. Preto na ňu nikdy nenastúpia – pretože by ich vzďaľovala od ich vytúženého pokladu. „*21 Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce*.“ (Mt 6,21). Leda – leda že by sa obrátili. Že by nabrali v sebe odvahu na tento radikálny krok, ktorý mení všetko práve tak, ako smrť a znovuzrodenie. „*37 Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden. 38 Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. 39 Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho*.“ (Mt 10,37–39).

Váš Inky